

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 1226
Ημερομ. Κατάθεσης: 28/1/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ
Φραγκίσκος Παρασύρης- Βουλευτής Ν. Ηρακλείου
ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τον Υπουργό:

-Εθνικής Οικονομίας

-Ανάπτυξης

Θέμα: «Στραγγαλίζει τους μικρούς αγρότες η νέα ΚΑΠ, σύμφωνα με μελέτη της Greenpeace ».

Ο βουλευτής Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ- Κίνημα αλλαγής κ. Φραγκίσκος Παρασύρης καταθέτει αναφορά στη βουλή δημοσίευμα με θέμα : «Στραγγαλίζει τους μικρούς αγρότες η νέα ΚΑΠ, σύμφωνα με μελέτη» και αιτείται απαντήσεων.

Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα της Greenpeace, η ΚΑΠ ευνοεί λίγους και πλούσιους ενώ οι μικροί αγρότες μένουν στο περιθώριο καθώς οι αγροτικές επιδοτήσεις της Ε.Ε. συγκεντρώνονται σε λίγους πλούσιους, ενώ οι μικροί και βιώσιμοι παραγωγοί μένουν στο περιθώριο. Όπως επισημαίνεται, η ΚΑΠ, που καταναλώνει περίπου το ένα τρίτο του συνολικού προϋπολογισμού της ΕΕ, αντί να λειτουργεί ως δίκτυ ασφαλείας, μετατρέπεται σε μηχανισμό αναπαραγωγής ανισοτήτων. Χρηματοδοτεί τη συγκέντρωση γης, ενισχύει τους ήδη ισχυρούς και αφήνει τους μικρούς αγρότες να παλεύουν μόνοι απέναντι στο κόστος παραγωγής, την κλιματική κρίση και τις στρεβλώσεις της αγοράς.

Παρακαλώ αφού λάβετε υπόψη το δημοσίευσμά να προβείτε στις απαραίτητες ενέργειες, ενόψει της εκκίνησης των διαπραγματεύσεων για το νέο ευρωπαϊκό προϋπολογισμό, ώστε η νέα ΚΑΠ να ενδυναμώσει τους αγρότες και τους παραγωγούς και ιδίως τους μικρούς και να κατανεμηθούν οι πόροι με δίκαιο τρόπο.

Ο Βουλευτής

Φραγκίσκος Παρασύρης

Συν(1)

«Στραγγαλίζει τους μικρούς αγρότες η νέα ΚΑΠ, σύμφωνα με μελέτη της Greenpeace ».

Την ώρα που τα τρακτέρ ξαναβγαίνουν στους δρόμους και οι αγρότες από την Ελλάδα μέχρι το Στρασβούργο ζητούν μια ανάσα επιβίωσης, οι αριθμοί αποκαλύπτουν μια σκληρή αλήθεια: η Κοινή Αγροτική Πολιτική δεν λειτουργεί υπέρ αυτών που καλλιεργούν τη γη, αλλά υπέρ αυτών που τη συσσωρεύουν. Σύμφωνα με νέα μελέτη του ευρωπαϊκού γραφείου της Greenpeace, μια ελάχιστη μειοψηφία πλούσιων γαιοκτημόνων και βιομηχανικών ομίλων, απορροφά τη μερίδα του λέοντος των ευρωπαϊκών αγροτικών επιδοτήσεων. Σε ορισμένες χώρες, το πλουσιότερο 1% των δικαιούχων φτάνει να εισπράττει έως και το 40% των κονδυλίων της ΚΑΠ - χρήματα που προέρχονται απευθείας από τους φορολογούμενους πολίτες. Η εικόνα γίνεται ακόμη πιο προκλητική αν δει κανείς τις χώρες με τη μεγαλύτερη συγκέντρωση: Ολλανδία, Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία, Δανία και Τσεχία. Εκεί, το 10% των δικαιούχων λαμβάνει κατά μέσο όρο τα δύο τρίτα των επιδοτήσεων, ενώ το 20% καρπώνεται σχεδόν τα τέσσερα πέμπτα. Πρόκειται για μια ΚΑΠ που ανταμείβει το μέγεθος και όχι την ανάγκη, την έκταση και όχι τη βιωσιμότητα. Την ίδια στιγμή, εκατομμύρια μικρά αγροκτήματα εξαφανίζονται σιωπηλά από τον ευρωπαϊκό χάρτη. Τα τελευταία χρόνια, περίπου 2 εκατομμύρια εμπορικά αγροκτήματα -σχεδόν τα μισά- είτε έκλεισαν είτε εξαναγκάστηκαν να «μεγαλώσουν» για να επιβιώσουν, υιοθετώντας βιομηχανικά μοντέλα παραγωγής που συχνά επιβαρύνουν το περιβάλλον και αποδυναμώνουν την τοπική οικονομία. Στην Ελλάδα, κάτω από τη σκιά του σκανδάλου του ΟΠΕΚΕΠΕ, η ανισότητα έχει κι εδώ τη δική της υπογραφή. Μόλις το 12% των μεσαίων και μεγάλων αγροκτημάτων απορροφά το 34% των άμεσων ενισχύσεων, την ώρα που η χώρα έχασε σχεδόν το ένα τρίτο των αγροκτημάτων της. Η συρρίκνωση αφορά αποκλειστικά τους μικρούς παραγωγούς - αυτοούς που, παρά τα πλήγματα, εξακολουθούν να αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής γεωργίας. Το παράδοξο είναι κραυγαλέο: η ΚΑΠ, που καταναλώνει περίπου το ένα τρίτο του συνολικού προϋπολογισμού της ΕΕ, αντί να λειτουργεί ως δίκτυ ασφαλείας, μετατρέπεται σε μηχανισμό αναπαραγωγής ανισοτήτων. Χρηματοδοτεί τη συγκέντρωση γης, ενισχύει τους ήδη ισχυρούς και αφήνει τους μικρούς αγρότες να παλεύουν μόνοι απέναντι στο κόστος παραγωγής, την κλιματική κρίση και τις στρεβλώσεις της αγοράς. Καθώς ξεκινούν οι διαπραγματεύσεις για τον νέο ευρωπαϊκό προϋπολογισμό, το ερώτημα είναι απλό αλλά πολιτικά άβολο: θα συνεχίσει η Ευρώπη να επιδοτεί τον πλούτο ή θα επιλέξει επιτέλους να στηρίξει τη ζωή στην ύπαιθρο; Μια δίκαιη ΚΑΠ δεν είναι ιδεολογική πολυτέλεια. Είναι όρος επιβίωσης για την αγροτική παραγωγή, τη διατροφική ασφάλεια και την κοινωνική συνοχή. Γιατί χωρίς μικρούς αγρότες, η ευρωπαϊκή γεωργία δεν θα είναι ούτε πράσινη, ούτε ανθεκτική - απλώς θα είναι μεγαλύτερη, φτωχότερη και πιο άδικη.

Πηγή: Ηλεκτρονική εφημερίδα ΠΑΤΡΙΣ